

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **R. B.**, zast. JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem se sídlem Ondříčkova 1304/9, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2016 č. j. 294/2016-160-SPR/6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2018, č. j. 4 A 52/2016 – 46,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2018, č. j. 4 A 52/2016 – 46, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a posouzení krajským soudem

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného.

[2] Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru dopravněsprávních činností, Oddělení správního řízení, ze dne 6. 11. 2015, sp. zn. S-MHMP 1724723/2015/Kas, č. j. MHMP 1932897/2015 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“ či „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), kterým byl stěžovatel ve společném řízení uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“). Za to mu byla uložena pokuta ve výši 8 000 Kč a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 10 měsíců.

[3] Městský soud neshledal, že by řízení před správními orgány trpělo vadami. Po provedeném dokazování zhodnotil jako nedůvodnou námitku, že ze skutkových zjištění vyplývá, že se nedopustil nedovoleného předjíždění, neboť objížděl stojící vozidla. Manévr, který stěžovatel dle videozáznamu založeném ve správním spise provedl, lze bezesporu označit jako předjíždění.

[4] Připustil, že z předložené fotodokumentace, na níž je mimo jiného zachycena dopravní značka B 21a („Zákaz předjíždění“) na začátku mostu Legií v Praze, není patrné, kdy došlo k jejímu pořízení. Spáchání přestupku je ale jednoznačně zřejmé z pořízeného datovaného videozáznamu, který soud provedl jako důkaz. Stěžovatel přešel vodorovné značení V 1a („Podélná čára souvislá“), přes které je zakázáno předjíždět. I kdyby tedy na začátku mostu Legií nebyla v okamžiku spáchání stěžovateli vytýkaného jednání umístěna značka B 21a, stěžovatel by i tak bezpochyby spáchal přestupek nedovoleného předjíždění podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o silničním provozu. Námitku týkající se nedostatečně zjištěného skutkového stavu proto shledal nedůvodnou.

[5] I ostatní námitky, týkající se zejména nepřezkoumatelnosti a dílčích nedostatků rozhodnutí žalovaného, zhodnotil soud jako nedůvodné, stejně jako námitky spočívající v tvrzeném pochybení zasahujících policistů.

II. Obsah kasační stížnosti

[6] Stěžovatel napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[7] Upozorňuje, že městský soud v bodě 29. rozsudku připustil, že z předložené fotodokumentace, na níž je zachycena značka B 21a na začátku mostu Legií, není seznatelné, kdy došlo k jejímu pořízení. Zásadně nesouhlasí se závěry, že i při tomto nedostatku by v době spáchání přestupku stěžovatel svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 silničního zákona. Přes dopravní značku V 1a totiž není zakázáno předjíždět, ale toliko přejíždět, či ji nákladem přesahovat.

[8] Přítomnost dopravní značky B 21a na daném místě nebyla v době spáchání přestupku najisto prokázána. Při její absenci mohl stěžovatel porušit pouze dopravní značení V 1a („Podélná čára souvislá“), tedy spáchat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za jehož spáchání může být uložena pouze pokuta ve výši 1500 – 2500 Kč.

[9] Městský soud nesprávně subsumoval jednání spočívající v přejetí dopravního značení V 1a pod skutkovou podstatu § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 silničního zákona, ačkoliv v řízení nebylo prokázáno, že by stěžovatel svým jednáním tuto skutkovou podstatu naplnil.

[10] Navrhuje rozsudek městského soudu zrušit.

[11] Žalovaný se k obsahu kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

pokračování

[12] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[13] Mezi účastníky není sporu o tom, že stěžovatel dne 25. 9. 2015, kolem 9:23 hodin řídil motorové vozidlo zn. Mercedes, RZ X, v Praze, po mostě Legií ve směru od ul. Vítězná ke křižovatce s ulicemi Smetanovo nábřeží – Národní – Masarykovo nábřeží, přičemž předjížděl kolonu vozidel.

[14] Spornou mezi účastníky řízení však zůstává otázka, zda stěžovatel shora uvedeným jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 silničního zákona, tedy zda v řízení bylo prokázáno, že předjížděl v případě, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno.

[15] Spisový materiál obsahuje nedatovanou fotografii místa, o němž se účastníci řízení na základě místní znalosti shodují, že jde o začátek mostu Legií, na němž je umístěna svislá dopravní značka B 21a. Dále obsahuje videozáznam z palubní kamery vozidla zasahujících policistů, který zachycuje, jak vozidlo řízené stěžovatelem po projetí dvou tramvají předjíždí kolonu vozidel, a to po tramvajovém pásu, vlevo od vodorovné dopravní značky V 1a. Existence a umístění značky B 21a nejsou na videozáznamu zachycena.

[16] Městský soud připustil, že z fotodokumentace ani dalších důkazních prostředků obsažených ve správním spise jednoznačně nevyplývá, že by na mostě Legií byla v okamžiku spáchání přestupku umístěna svislá dopravní značka B 21a. Žádná z fotografií totiž není označena časem ani datem pořízení. Na základě uvedeného videozáznamu nicméně soud dospěl k závěru o spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o silničním provozu, neboť předjíždění je dle něj zakázáno jak značkou B 21a, tak značkou V 1a. S tímto závěrem se NSS neztotožňuje.

[17] Zákon o silničním provozu upravuje v § 17 obecná pravidla pro předjíždění, a to včetně podmínek, za nichž je předjíždění zakázané (odst. 5). Tato pravidla platí vždy, bez ohledu na to, jaká je místní úprava provozu na pozemních komunikacích. Kromě situací vyjmenovaných v § 17 odst. 5 silničního zákona nelze rovněž předjíždět tam, kde je to zakázáno příslušnými dopravními značkami (B 21a – Zákaz předjíždění, či B 22a – Zákaz předjíždění pro nákladní automobily).

[18] Zákazová značka B 21 a - Zákaz předjíždění, podrobněji upravená v § 9 odst. 1 písm. w) vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, „zakazuje řidiči **předjíždět** motorové vozidlo vlevo; motocykl bez postranního vozíku lze předjíždět; značka ukončuje platnost značky č. B 22a“. Naopak vodorovnou dopravní značku V 1a - Podélná čára souvislá, zakotvenou v § 18 písm. a) uvedené vyhlášky, je „zakázáno **předjíždět** nebo ji nákladem přesahovat, pokud to není nutné k objíždění, odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci nebo vjíždění na pozemní komunikaci z místa

ležícího mimo pozemní komunikaci“ (obě zvýraznění doplněna NSS). Z citovaných ustanovení je zřejmé, že každé dopravní značení zakazuje jiné jednání. Předjíždění na pozemní komunikaci v úseku platnosti vodorovného dopravního značení V 1a – podélná čára souvislá, není právními předpisy zakázáno, nejde-li současně o úsek, kde je přejíždění zakázáno (§ 17 odst. 5 zákona o silničním provozu). Dopravní značka V 1a tedy sama o sobě nezakazuje předjíždění, ale je zakázáno (bez splnění dalších podmínek) ji přejíždět či přesahovat nákladem. V této souvislosti lze odkázat i na rozsudek NSS ze dne 30. 11. 2016, č. j. 2 As 176/2016 – 46, v němž soud ve vztahu k obdobné sporné otázce dospěl k závěru, že „pokud by stěžovatel za uvedené situace při předjíždění (u kterého nebylo prokázáno, že by bylo v uvedeném úseku komunikace zakázáno) přejel vodorovné značení V 1a, nemohl by tím naplnit skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o silničním provozu“.

[19] Pro učinění závěru, že stěžovatel svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 silničního zákona, je proto nezbytné postavit najisto, zda k jednání došlo v úseku označeném dopravní značkou B 21a. Bez toho, aby na tuto otázku bylo spolehlivě odpovězeno, nelze učinit závěr, že přestupek byl spáchán. Dokazování, které v tomto směru před městským soudem proběhlo, bylo nedostatečné, neboť soud učinil závěr o spáchání přestupku toliko z videozáznamu, z nějž však nelze ověřit, zda v úseku, v němž stěžovatel kolonu vozidel předjížděl, bylo předjíždění skutečně zakázáno.

[20] Ačkoliv se podle NSS ze spisového materiálu nejeví jako pravděpodobný závěr, že by dne 15. 9. 2015 v době spáchání vytýkaného jednání značka „zákaz předjíždění“ nebyla na začátku mostu Legií umístěna, je pro to, aby mohlo být postaveno najisto, že stěžovatel vytýkaný přestupek skutečně spáchal, nutno dokazování doplnit a jinými důkazními prostředky postavit najisto, že skutkový stav byl správními orgány zjištěn správně.

[21] Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Toto ustanovení ale nelze vykládat tak, že by nebylo možno v rámci soudního řízení provádět důkazy neprovedené již v rámci správního řízení, neboť jeho smyslem je pouze vyloučit provedení takových důkazů, které by směřovaly k prokázání skutečností, které nastaly až v době po vydání přezkoumávaného správního rozhodnutí. Soud může provádět důkazy a skutkový stav posoudit na základě důkazů provedených správním orgánem i na základě vlastního dokazování (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Není tedy vyloučeno, aby soud provedl i nový důkaz, může-li jím být prokázána skutkově sporná skutečnost, z níž při svém rozhodování vycházel správní orgán. V rozsudku ze dne 1. 3. 2017, č. j. 6 Afs 68/2016 – 40, NSS konstatoval, že „soudní řízení správní je založeno na tzv. plné jurisdikci, kdy soud přezkoumává i skutkový stav zjištěný správními orgány. To nutně předpokládá, že může provádět důkazy nezávisle na těch, které nashromáždil správní orgán. Samozřejmě za předpokladu, že zjišťované skutečnosti se vztahují ke stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Již v rozsudku ze dne 30. 8. 2016, č. j. 5 As 203/2015 – 141, Nejvyšší správní soud vyslovil, že soud může doplnit dokazování i za použití nových důkazů, které sice ve správním řízení nebyly předloženy, resp. nebyly součástí správního spisu, nicméně jsou schopny vypovídat o skutkovém stavu v době vydání správního rozhodnutí (lze jimi skutkový stav zjištěný správním orgánem ve správním řízení potvrdit nebo vyvrátit).“

pokračování

[22] Na základě shora uvedeného shledal NSS kasační stížnost důvodnou, a proto rozhodl o zrušení napadeného rozsudku městského soudu. V dalším řízení městský soud doplní dokazování vhodnými důkazními prostředky, aby ověřil, zda skutkový stav, který vzaly správní orgány za rozhodující, odpovídal skutečnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[23] Protože NSS dospěl k závěru, že kasační stížnost je ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. důvodná, podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jej zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V tom je městský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu.

[24] V novém řízení též rozhodne dle § 110 odst. 3 s. ř. s. o nákladech kasačního řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. září 2021

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu